

HORNARUL

Organul de specialitate al Uniunii Regnicolare a Măestriilor Hornari din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș
Az Erdélyi; Bánáti, Körösvölgyi és Máramarosvidéki Kéményseprőmesterek Országos Egyesületének Szaklapja
Fachblatt des Landesvereines der Rauchfangkehrermeister Siebenbürgens, des Banates, der Krischana u. Maramuresch

Redacția - Szerkesztőség - Redaktion: | Redactor responsabil — Felelős szerkesztő — Verantwortlicher Redakteur
CLUJ,
Calea Reg. Ferdinand II7. | **LADISLAU PAPP** | Editor-Proprietar: Uniunea Regnicolare
Colaborator — Társzerkesztő — Hilfsredakteur: COLOMAN PLATZ | Laptulajdonos: Az országos egyesület
Blatt-Eigentümer: Landes-Verein

Proces-verbal

dresat în ședința de comitetul Uniunii Regnicolare a Măestriilor Hornari ținută la 8 Mai 1926 în Târgul-Mureș.

Au fost prezenți membrii indicați în lista specială, sub presidenția lui *Otto Nagel*, președinte și *Ladislau Papp*, grefier.

Președintele deschide ședința și cere membrilor prezenți să discute și să-și dea fiecare părerea, în parte, asupra chestiunilor cari sunt la ordinea de zi.

1. Președintele amintește cauza tarifului, care formează suplimentul memoriului, declarând că aprobarea tarifului se poate aștepta pentru finea lunei Iunie. Însă spesele intervenției se vor contribui de membrii.

Ioan Schadt (Sighișoara), cere ca spesele să se plătească de eforia Uniunii numai după aprobarea definitivă.

Președintele face declarație conformă.

Ștefan Dauda (Reghin), cere ca propunerea să se interpreze și în limba germană, ceeace o și face grefierul L. Papp.

Coloman Platz (Cluj), propune ca sporirea tarifului să se comunice numai acelor județe, cari au contribuit la spese.

Ioan Schneidhaffer (Regin), recomandă, ca inspectorii județeni să încaseze sumele de contribuție în propria competență.

Ștefan Dauda, Ioan Schadt, Ladislau Papp, Mihail Seidner, Adalbert Novák, Mihail Darida și Ioan Schneidhaffer își fac observațiile asupra acestei chestiuni.

Coloman Platz, casier al Uniunii, reclamă, că membrii n'au contribuit încă toti nici la memoriu.

Ioan Hennert, propune ca membrii să subsemneze un act de obligație, prin care se obligă la plata contribuției, sumele să fie încasate de inspectorii județeni.

După vorbirile membrilor *Alexandru Aniczás, Mihail Seidner* și *Ioan Schadt*, inspectorul județean *Iuliu Orendt* (Sf.-Gheorghe) oferă, că pentru cei 8 membrii din județul Treiscaune va depune el suma contribuției.

Mihail Grindei (Cernăuți), ridică observație în cauză.

2. Referentul *Ladislau Papp* propune unicarea cotizației de membru și a abonamentului „Hornarului” și sporirea acestor taxe cu 50 procente, adică dela 300 la 450 lei. Această propunere o repetă și în limba germană.

Comitetul hotărăște a înainta cauza adunării generale.

3. *Ladislau Papp* descrie situația ivită prin reforma administrativă.

Văd. lui Ludovic Olasz (Ibașfalău) prin reprezentantul ei comunică, că prefectul și subprefectul județului au dat dispoziții cu totul contrare în privința districtului de hornărit.

Mihail Seidner, inspectorul județului Târnava-Mică, spune că membrii județeni au cerut împărțirea districtului său, și amintește despre anomaliiile ce mai domnesc în județul său.

Ioan Schneidhaffer (Regin) propune, ca măestrii să lucreze și pe mai departe după re-

partizarea de până acum, și numai dacă aceasta e imposibil, să facă raport către Uniune.

Propunerea se transmite adunării generale.

4. *Coloman Platz*, casier al Uniunii, cere ca membrii să plătească spesele poștale ale corespondențelor făcute în interesul lor, și ca să anexeze scrisorilor și mărci.

După observația lui *Alexandru Aniczás*, propunerea se transmite adunării generale.

5. *Președintele* anunță, că în viitor chitarea platilor se va publica în „Hornarul“.

6. *Ladislau Papp* propune, ca „Hornarul“ să apară în viitor în ziua primă a lunii.

După o scurtă discuție, comitetul respinge propunerea.

7. *Președintele Otto Nágel* propune, ca grefierului-redactor să i-se voteze un salar lunar de 1500 lei.

Propunerea se transmite adunării generale.

8. *Președintele* propune, ca să se voteze grefierului Ladislau Papp pentru redactarea și traducerea memoriului un onorar special de 5000 lei.

Propunerea se transmite adunării generale.

9. *Mihail Grindei* (Cernăuți), cere lămuriri pentru cazul, că curățitul coșurilor se face de măestru titular al unui district străin.

Ioan Schneidhoffer dă lămurirea cerută.

10. *Ioan Smékál* (Turda) amintește cauza insigniei Uniunei.

Chestia se transmite adunării generale.

Ne mai fiind alte obiecte, ședința se închide la ora 8 seara.

D. c. m. s.

Otto Nágel,
președinte

Ladislau Papp,
grefier

Nős segédet keresek, ki üzletemet bérbe venné octóber—január 1-ével. Levelet válaszbélyeg ellenében irok. Megkeresések a Hornarul szerkesztőségéhez (Cluj, Calea Regele Ferdinand 117 sz.) intézendők.

A mai helyzet

Alig lehet kartársunk, akinek ne volna tudomása kialakulatlan helyzetünkről. Nem is kell nagyon messzire visszatekintenünk ennek a megállapítására. A nagy világháborút megelőző időben régi törvények, törvényes rendelkezések és jogszokások alapján fekvő iparunk megadta a -kéményseprőmestereknek mindazt, ami a nyugodt megélhetés feltételeit képezte. Ha vagyont nem is szereztek és a vagyonserzés lehetősége nem is forgott fenn, a minden nap kenyér gondja nem sorvasztotta a nehéz munkát végző családapát. A munka utáni nyugalom igazán nyugalom volt.

De hol vagyunk ma? Az új államalakulat nem hozta meg még egyelőre azt az állapotot, amit nyugvópontnak lehet nevezni a megélhetés szempontjából. A folytonos valutahullámzás, az ennek folytán emelkedő árak olyan helyzetet teremtettek anyagi életünkben, amely mindenek mondható, csak rendezettnek nem. Az impérium átvételét közvetlenül követő időkben megmaradt a régi árszabályunk s ez hovatovább mind kevesebbek bizonyult a megélhetéssel szemben; amellett, hogy minden más mestember aszerint emelhette az árait, amint nyersanyaga, a kenyér, a ruházat, meg minden, ami a létfentartáshoz elkerülhetetlenül szükséges, drágult s így a mi szükségleti cikkeink napról-napra drágultak: nekünk kemény harcot kellett és kell vivnunk, hogy alapárainkat legalább valamennyivel fel-emelhessük, de távolról sem annyira, hogy az elérje a létminimum mértékét. A megyék leg-többikében sikere volt a harcnak. De ez a siker csak részleges volt, mert a dijak nagyon csekélyek, a háztulajdonosok azt is csak alig fizetik s a hatóságok legtöbbször tudomást sem vesznek arról, hogy a kéményseprési dij köztartozás és mint ilyen hajtandó be.

De talán ez az állapot sem olyan siralmas, mint amilyen a régi királyságban uralkodik. Ott nyoma sincsen szervezettségnek, kerületi rendszernek, árszabálynak, seprétesi kötelezettségeknek. Maga az ipar a legteljesebb szabadságot

ad mindenféle kétes egzisztenciának; a munkáltatók az utcasarkon fogják a kéményseprőt és a munka értele szabad alkú tárgya. Felelősség, tűzbiztonság: ismeretlen fogalmak. Hogy aztán a kéménytüzek nemcsak hogy napirenden vannak, de rendes napimulatságát képezik a bármész-kodó népnek, arról nem kell bővebben beszélnem, nem szólván a nagyobb „esetek“-ről, mikor százezrek és milliók mennek tönkre a kéményseprőipar rendezetlensége folytán.

A saját érdekeink védelmében végzett munka mellett azonban nem feledkezünk meg arról sem, hogy a régi királyságbeli viszonyok rendezése is mi ránk vár. A mi feladatunkat fogja képezni, hogy azt a rengeteg sérelmet reparáljuk, ami még iparunkra nehezedik. A munkát már meg is kezdtük, de mindenki által azzal tapasztalnunk, hogy szinte leküzdhetetlen nehézségek állanak előttünk. De az bizonyos, hogy ugy, amint eddig sem rettentünk vissza semmiféle akadálytól: ez sem fog bennünket visszariasztani s ha elkezdtünk valamit, azt be is fogjuk fejezni.

Az „Öregek“

Ma kaptunk egy levelet Wittstock Károly besztercei kartársunktól. A levél egyszerűségeben ott csillog az a sok szó, amit öreg barátunk a közgyülésen disztaggá választatása alkalmából el nem mondhatott. De szívéből jött az a néhány sor, amelyben üdvözletét küldi — utólagosan — a közgyüléshez, valamint az orsz. egyesület elnökségéhez.

Lehet, hogy ugyanazokat a szavakat mondotta volna el a közgyülésen, amelyeket Schadt János és Friedrich József mondottak disztagságuk első pillanatában, s ugyanaz a fogadalom nyilvánul meg ebben a rövid levélben is, amit az „Öregek“ tettek egyesületünknek: hogy hűséges támaszai lesznek tovább is a kartársak közösségenek.

Hiába! Az „Öregek“ példája az a tükrő, amelyben a fiataloknak megnézniük kellene magukat!

L. P.

Dijnyugtázás

Május hó

Jakab Géza, Batoș	400	Lei
Molnár Károly, Lugoj	200	"
Baritz Dénes, Tulgheş	200	"
Braunberger Károly, Bistrița	540	"
Braunberger Eliz, Bistrița	120	"
Dauda István, Reghin	150	"
Hartwig Károly, Lechința	300	"
Stranczky Ferenc, Petroșeni	150	"
Sziklavári Ezsaiásné, Jibou	180	"
Seidner Mihály, Diciosânmărtin	230	"
Wittstock Károly, Bistrița	420	"
Veress Mihály, Târgu-Mureş	200	"

Összesen 3090 Lei

Junius hó

Weisz Mihály, Sacul	500	Lei
Gréger Frigyes, Brașov	400	"

Összesen 900 Lei

Fenti adatokkal kapcsolatban kérjük a tagokat, hogy közgyűlési határozatunkkal felemelt díjaikat küldjék be haladéktalanul. Azok, akik már fizettek erre az évre, a külömbözetet küldjék be pénztárunkhoz. Kérjük ezt annál inkább, mert a májusi „Hornarul“ kiadási költségei a rendes kiadásokat igen meghaladták, s így könnyen állhat be fennakadás ügykezelésünkben.

Hisszük, hogy a fizetések teljesítése nem fog most nehézségekbe ütközni, mivel a félévi munkadijak beszedése most van folyamatban.

Platz Kálmán.

A hendorfi járás főszolgabirájától
(Nagyküllő-megye)

379—1926 szám.

Pályázati hirdetmény

A hendorfi járás kerületi kéményseprőmesteri állására pályázat hirdettetik.

Pályázatok 1926. junius 25.-ig terjeszten-dők be.

Főszolgabiró: Olvashatatlan aláírás.

Die „Alten“

Vor mir liegt der Brief unseres alten Freundes und Kollegen Karl Wittstock aus Bistritz.

Der Brief enthält Worte des Grusses an den Verein, und einen innigen Dank für seine Erwählung zum Ehrenmitgliede des Landesvereines. Er ist nicht zu unserem Feste gekommen, da er krank darniederlag, jedoch glaube ich, dass er dieselben Worte gesprochen hätte, die wir von den beiden anderen „Alten“: Joh. Schadt und Josef Friedrich hörten. — Aber die „Alten“ liessen das Gleiche hören: das Versprechen auch weiterhin die Stützen des Vereines zu bleiben.

Eines will ich feststellen: diese Alten sind der Spiegel, in welchem sich die Jüngeren täglich anschauen mögen!

L. P.

Situatia de azi

In vremurile de dinaintea războiului mondial am avut toate mijloacele la îndemâna, care ne-au asigurat existența. Admit, că taxele noastre nici atunci nu au fost potrivite și de ajuns, ca colegii noștri să-și poată aduna o oarecare avere, dar totuși, sistemul însuși e garantat pentru pâinea de toate zilele.

Da, sistemul: organizarea meseriei noastre în districte, condiția unei pregătiri profesionale a maeștrilor, și multe altele, care asigurau ținta noastră supremă: siguranța de incendiu. Azi nu avem nici măcar condițiile fundamentale ale existenței, fiind prețurile noastre prea reduse, însă ne rămâne o singură mânăgăere: lucrăm ca în vremurile existenței sigure.

Aceasta în ținuturile alipite. Însă toate aceste sunt fantome necunoscute în țara-mamă: în regatul vechi. Acolo meseria noastră e cu totul „liberă“; profesată de oricine, indiferent de pregătire, târguind și tocmai prețul curățitului pe colțul străzilor. Si care e urmarea? Incendiile, flacările izbucnind din coșurile necontrolate, milioane cad pradă focului. O problemă, acărei soluție așteaptă să fie realizată

de noi. Țara unită și mărită pretinde unirea și mărirea siguranței incendiare, solicită o regulare a meseriei noastre după un sistem încercat și solid, să nu fim acuzați de occident cu progresul racului, și să nu fim blăstămați de poporul primejduit, jefuit, prădat și ruinat de un țoș necurățit: o daună pentru bunurile țării și rușine pentru industria modernă.

Deci, ne așteaptă o muncă deficilă: curățirea țării de elementele periculoase pentru siguranța averilor și pentru reputația meseriașilor pregătiți în profesie, adică de a creia o situație solicitată de economia sănătoasă a țării. L.P.

Pretura plasei Hendorf, județul Târnava-Mare

No. 379/1926.

Concurs

In urma devenirei vacanță a postului de maeștru-hornar în plasa Hendorf, județul Târnava-Mare, Pretura acestei plase deschide concurs pentru ocuparea acestui post.

Reflectanții să-și înainteze ofertele de concurs, cel mai târziu până la 25 iunie 1926, la susnumita Pretură.

Pretor: Indescifrabil.

Nőtlen segédet keresek, 1500 lej havi fizetés és teljes ellátásra. *Solymosi János*, Checia-Română.

Fiatal segédet keresek állandó munkára. *Inke György*, Feldioara-Brașov.

Fiatal segédet keresek azonnali belépéssel. Fizetés havi 1500 lei és teljes ellátás. *Gyöngyösi Frigyes*, Agnita.

Segédet keresek, azonnal beléphet. *Gréger Frigyes*, Brașov.